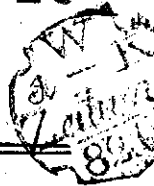

Bécsből, Pénteken, Februárius' 2-dikán, 1821.

Napkeleti India.

Egy Ánglus Missionarius, Ward Ur, ekképpen ír a Liverpooli, 's általjában a Nagy Britanniai aszszonyságokhoz: —

„Hindostánban mindössze 75 millió aszszonyemberek találatnak, kik sem írni sem olvasni nem tudnak. Ezen 75 milliók közöttül 30 millió Ángliai alattvaló. Az aszszonyok állapotja mind azokban az Országokban, hova a Keresztyénség' világgossága el nem hatott, általjában feletébb szomorú: a' Hindus Törvényhozók pedig kifejezve megtiltottak az aszszonyembereknek minden féle tudományi esmerettséget. Ez az oka az ök' vak babonásságának. Világra jöveteljeknek első szempillantatja már megvetetés; az ő szü-lőjük, azon reménségekben, hogy fajok szü-ltetik, megcsalattatván, legelőször is komor tekintetet vetnek rájuk. A' Rajpot nemzetségbéli anyák minden leánygyermekeiket megölik születésük után; hogy valamely leánygyermek felnevekedne, alig van példa reá. Az én Bengalában való lakásomnak ideje alatt csak egy Rajpoti anyáról hallottam, hogy leányát a' férjhezmeneteli időig élni engedte, de ez oly szokatlan dolog volt ott, hogy egy atya se akarta a' fiját ezen leánnyal összeházosítani, mellyért úgy elkedvetlenülült a' leány' apja, hogy egy féjszét kapván agyon gyilkolta leányát. Az egyéb Indus nemzetségek pedig legkissebb kimivelte-

tést nem adnak leánykáiknak; egész Indiában nem találatik egy leány iskola; az anyák magok is így nevedvén-fel, gyermekeiket se' taníthatják semmire. A' leány még gyermek korában férjhez adatik oly fíjunak, kit soha se' látott; attól az első szempillantattól fogva, hogy egymást látták, örökre össze köttetve vagynak. Innét a' következik, hogy gyermek korokban férjhez menvén, addig míg felnevednek 's az összehelés' ideje eljő, sok ezereknek férjeik meghalnak, a' nélkül, hogy egymást valaha látták volna, 's az ilyenek többé férjhez se' mehetnek törvény szerént. Az is megtörténik, hogy valamely Bramhunnak, csak azért, hogy a' véle való rokonság által familiájoknak becsületet szerezzenek, 60 atyák is feleségül adják leányaikat, a' kik között többire soha se' látják férjjeiket, csak a' becsülettel kell megérniek. Az oly aszszonyok, kiknek férjjeikkel élni szerencséjük van, főznek férjjeik' számára, de véllek egy asztalnál soha se' esznek; csak a' mi ezektől marad, azzal érik-meg. A' fejek be van fedve fátyollal, 's ha férjjehez látogató érkezik, ekkor az aszszonyok más szobába vonnyák magokat. Társaságba soha se' mennek. Egy szóval azt lehet mondani, hogy férjjeik házában csupa dolgozó 's áldozatra való állatok. Nem régen Calkuttában egy oly ifjú aszszonyt égettek-meg a' férjje' holt testével együtt, a' ki éppen azon napon kelt volt véle

össze. Micsoda érzékenységgel olvassák az Ánglus asszonyok 's leányok az efféle történeteket. Hát annak hallására nem áll-e el a vér az erejökben, ha azt hallják, hogy azoknak az Indus asszonyoknak millióra telik a számjok, a kik sziveik alatt hordozott leánygyermeküket kegyetlen örvendezéssel a tengerbe hajgálják, úgy hogy szüntelenül Ánglus katona strázsáknak kell a partokon állani, hogy a mennyiben lehet eltartóztassák őket ezen rút kegyetlenségtől. Nem kegyetlenebbek-e itt az emberek a Tigrisnél, a mely megkíméli 's felneveli a maga köjkeit. Az is az Indusok' babonás hitének következése továbbá, hogy az ő asszonyaik magokat az Indiában találtató szent vizeknek feláldozzák; belé fulyasztják magokat. Egy barátom szemével nézte, midőn az Allahabadba, hol az Jumna a Gangesbe szakad, egy reggel tíz asszony a vízbe ölte magát; 's hogy annál bizonyosabban oda veszszenek, beugrások előtt valami nehézzel, kétségkívül kövel, megterheltek magokat, úgy, hogy beugrások után többé semmi jeleket nem lehetett látni, úgy elenyésztek. —

„A' Bengalai Kormányozószerék azon tudósításában, mellyet minden esztendőnként be szokott a' Calkuttai Országglószékhez küldeni, az 1817-dik esztendőnek lefolyta alatt, Bengalának csak a' Nagy Britannia' birtokában lévő tartományaiban 706-ra telt azon özvegy asszonyoknak száma, a' kik meghalálzott férjjeiknek holt testjekkel egygyütt, részint megégették, részint elevenen eltemették. Tehát minden napra esett egy pár közölök. Dél-tájban éssok ezer nézőknek jelenlétekből megy' véghez az égetés. Az asszony a' halálos oszlophoz kimenvén ott magát a' férjje holt testével össze kötötteti. Egygyütt a' farakásra felyonattatnak, 's a' fa

azonnal meggyujtatik. Hogy az asszony kínos rivása ne hallassék, nagy muzsika és kiáltozás mellett megy' véghez az égetés. A' nézők közt szokott lenni az asszony' első szülött fija is, 's ez szokta, rettentő dolog! meggyujtani a' fakazalt, melyre az anyja feltétetett, 's ott őrzí a' lángokat mind addig, míg szegény élő anyját hamuvá nem égették, azt a' ki ötlet emöljén táplálta, térdjein hintázta, 's a' kiből valaha gyámolást reméltette. Én magam három özvegyet láttam illy módon megégettetni; több illy szomorú játékoknak szemlélésében is részesülhettem volna, csak természeti iszonyodásom tartóztatott-ei. —

„Más özvegyek meghalálzott férjjeikkel egygyütt elevenen eltemették magokat, a' melly így megy' véghez: Megásattatván a' méjj gödör az özvegy lemegy' annak fenekére, 's leulván férjje holt testét a' térdeire fekteti; a' gyermekei és egyéb utyafijai, kik a' gödröt ásták, a' kiáscit földet lapátokkal az élő asszony mellé behányják 's lettenként oda lemenvén körülette a' földet megtapodják; azután kijöven a' földnek behányását folytatják, 's ismét tapodják, 's ezen munkát így folytatják addig, míg a' föld az asszony fejéig telik. Ekkor egyszerre nagy sebességgel betemetik a' fejét, 's a' reá hányt földet jól reá tapodják. Britannus asszonyok 's özvegyek! mondjátok meg, kihez kellésék folyamodni ezen szerencsétlen áldozatoknak a' segedelemért? Kikhez folyamodjanak illy sok ezer árvák, kik apjokat anyyokat egy napon így elvesztvén, segedelem nélkül maradnak, ha hozzátok nem folyamodhatnak? Hetvenöt millióra telik azoknak a' száma, kiket itt csak a' babonás hit szerencsétlenné teszen. Britannus asszonyok, kik soha reá nem néztek a' könyhulla-

tóra, úgy, hogy könnyeit le ne törölnének vigasztalástok által; a' kik soha valamely megszécsesedett emberre nem tekintetek, a' nélkül, hogy meggyógyítottásokra legalább próbát nem tennének! — mondjátok meg, mennyi ideig kell még ezen tüzeknek égni, mennyi ideig kell ezen temető síroknak eleven embereknek elnyelésére megnyílni? Hozzátok intézem meghívásomat kedves hazám' leányai, Liverpooli, 's általában mind Britannus aszszonyok! Az Anglus Országglószék ugyan külömben is sokat telet ezen emberáldozatoknak kevesítettésére, hanem elme-pallérozó esmereteknek elterjesztése nélkül egészen csakugyan soha el nem törölheti. Ezen szerencsétlenek csak nálatok, Britannus aszszonyoknál találhatnak segédelmet. Nem gondoltathatik olly emberi inség, mellyet a' ti buzgóságtok Isten' segédelmével el nem távozthattam. Ha a' Nagy Britanniai egyesült Országok az Indusoknak ezen veszedelmes állapotját úgy érzik, mint valójában van, és mint azt érezniük is kell: lehetetlen leszen ezeknek az ember áldozatoknak sokáig így tartani. Iskolákat kell felállítani az Indusok között, 'el kell köztök terjeszteni a' szelid esmerettségeket, hogy az oda való aszszonyok is arra a' pontjára léphessenek a' lelki tökéletességnek, mellyen az Anglus aszszonyok állanak, 's majd ők se fogják meghalt férjeikkel elégettetni vagy eltemettetni magokat. A' mi Howardjaink, Clarksonnyaink, 's Wilberforcéink, már szereztek az emberiségnek egyéb győzedelmeket: hanem az Indus aszszonyoknak, özvegyeknek megmentése, még fenn van a' Nagy Britanniai aszszonyok' számára tartatva."

Nagy Britannia.

Az Anglusoknál, minden rendüeket

és rangukat együtt vévén, olly szükségessé lettek az Ujságlevelek, hogy ők a' nélkül se' vizen se' szározon, és semmi némü állapotban el nem lehetnek. Már más izben megerősítettük, hogy még az északi Polusi expeditzióról két esztendei hanyattatás után 1820-ban vissza érkezett hajósoknak is kellett valami Ujságleveleiknek lenni, a' kik olly helyen töltötték-el a' telet, a' hol 83 napokig egy végtiben leg mélyebb éjjeli setétség uralkodott, és a' hol azon télen által a' Fahrenheit thermometrumán a' nulla alatt többire örökké 50 grádusnyira állott a' mutató. Kapitány Saline készítette az Ujságleveleket, mellyek minden 14 napok alatt felolvastattak egyszer. Minden tisztnek kellett valamely cikkelyt belé adni, mellyeket a' nevezett Redaktor öszszeszerkeztetvén, egy egészet csinált belőlök. A' cikkelyek, mellyeket a' tisztnek be adtak, vagy valamely elmés tárgyat, vagy pedig valami ollyas dolgot foglaltak magokba', mellyek elindulásoktól fogva történtek, de mellyekről azt gondolhatták, hogy a' hajós legények előtt még közönségesen nincsenek tudva. Ezen Ujságlevelek szép időtöltést csináltak a' magokat el-unt embereknek — de nem kisebb időtöltést csinált nekik Kapitány Parry is, azon theatromi darabok által, mellyeket ő maga készített 's a' tisztnek eljád-zottak. Illyen játékok is minden 14 napok alatt adattak egyszer. Ezek olly nagyon tetszettek a' hajós legényeknek, hogy alig várták a' játék' napját. A' játékok is mind csak ezen expeditziónak tárgyaihoz 's az ezzel öszszecsatoltatva lévő sok veszedelmekhez voltak alkalmaztatva. Előfordultak példának okáért egyebek között a' fejer medvékkel való külömbkülömb tusakodások, mellyek mindenkor nagy vitézséggel megölettetek; illyen tusakodá-

sok ábrázoltattak a' tengeri lovakkal is, 's ezek is mindenkor azon végződtek, hogy a' tengeri ló szerencsésen meggyőzette-tett. Végezetre azt is jádzották, hogy miként evez által ezen expeditzió az északi szároz föld mellett a' Csendes tengerre, 's miként osztják - el idővel azért az expeditzió' tagjai azon 20,000 font Sterlinge- ket (két száz ezer forintokat), mellyeket a- zért fog nékiek az Anglus Országlószék, mint jutalmat adni, ha ezen utat feltalálják, 's hogy miképpen fogják a' hajós legények ezt a' keservesen érdemelt pénzt Anglia fő városában elpazérlani 's e' köz- ben melly sok csintalan elvetemedéseket fognak elkövetni. — Nagyon sok baja volt ezen embereknek azzal, hogy mago- kat vagy tagjaikat a' megfagyástól meg- oltalmazhassák. A' hajó szobáit, jó ké- születű thermometrumok' mérséklése sze- rént úgy iparkodtak fűteni, hogy nagyobb- ban mindenkor egyforma temperatúra legyen benne: de ha az ajtó kinyitá- tott, vagy pedig egyéb nyílás esvén a' külső levegő becsapott, ekkor tettzett jól- meg, hogy melly nagy legyen a' con- trast a' külső és belső levegők közt; a' dér egyszerre beborította a' szoba' pádi- mentomát. Mikor a' hajó' fedelére kilép- tek a' legények, jó meleg béllésű álorczá- tettek ábrázatjokra, de még is mindenkor mikor a' hajó' szobájába leérkeztek leg- előbb is megvizsgáltatták társaik által or- czáikat, hogy nem látnak - é holmi fehér fótocskákat a' pofájokon, a' mellyek, ha találattak, azt jelentették, hogy azon helyeket a' hideg megcsipte, 's ha ha- marjában nem segítettek rajta, azonnal ott volt a' fene. Az illy hidegvette hel- lyet csak hóval kellett jól megdörgölni, melly a' megkeményült vért ismét felele- venitette, 's nem lett semmi rosz követ- kezés a' megfagyásnak. A' hidegen ki-

vül még az a' hajók is volt az emberek- nek, hogy utolja felé meg kezdett volt fogyatkozni az élelmek, úgy hogy egy személy nem kapott többet egy hétre 4 font husnál 's napjában egy kis üveg rum- nál. De ezt is jó szívvvel eltűrték. — A' szinek' systemájára nézve is szép próbát tett ezen expeditzió. Minthogy a' tenge- ri közönséges betegség, vagy Scorbu- tus, ellen, elmulasztathatatlannul szükséges a' hajósoknak egyebek közt a' mustár- plánta (reptze), tehát efféle plántát na- gyon sokat termesztettek a' kemenceze mel- lett 's azt jegyzették - meg felelők, hogy az egész hosszú téli éjjelnek ideje alatt, míg a' setétség tartott, ezen plántáknak minden jövéseik csupa fejérek voltak, 's mihellyest a' nyár elközelítvén a' plánták- ra világosság bocsáttatott, azok azonnal zöld színt kezdtek felvenni, 's legelőbb is leveleik zödültek - meg.

Egy Anglus Ujságnak erősítése sze- rént Roos nevű hajósmester Vigo ne- vű hajónak vezérője, a' ki mostanság ér- kezett - meg a' Napkeleti Indiai tengerre a' Tamesisre, valóságos Sirent hozott Bencoolenből (Souratráról), a' melynek létét a' természetvizsgáló tudósok nagyob- badon mind ez ideig kétségbe hozták. Ez egy olly tengeri állat, melynek teste a' fejétől fogva a' köldökéig egészen megegygyez az emberi testtel, azon alól pedig Delphin - hal' farkához hasonlít.

H a y t i.

Christoph Királyról illy leírást kö- zöl az ő volt Udvari Orvosa: — „Chri- stophnak egész élete, emberiségnek és baromságnak, nagyságnak és alacsony- ságnak, vezéri és polgári virtusoknak 's legalacsonyabb bűnöknek és gonoszságok- nak, jó emberi szívnek 's barbarusi ke-

gyetlenségnek, tékozló nagyságnak 's legalacsonyabb zsobrákságnak, liberalis gondolkodásnak 's legnagyobb despotismusnak, türelemmességnek 's legnagyobb türedelemnélkülvalóságnak, Philosophiának 's leggyávább babonáskodásnak, karakteri erőnek 's leggyengébb ingadozóságának, mértékletlen nagyságra 's nagy tettekre való vágyodásnak 's közönséges kis lelkiségnek zürzavaros szövevényéből állott. Minden nyomon, most mint Király majd mint indulatainak rabja, most mint mindent általható elméjű majd mint babonás kinézésüket követő, 's magát ezek által 's legügyetlenebb cselekedetekre vezéreltetni engedő ember, úgy mutatta ki csudálatos természeti minémtségét. A' fejez bőré (Európai) embereket gyűlölte 's véreket szomjuhozta, azzal 's lívétellel, hogy 's kik az ő Státusai eránt valami jót tettek, azokat tékozló módon megjutalmaztatta. Nagyon nyughatatlan indulatú ember volt, 's talán, ha módja lett volna rá, 's világon 's legveszedelmesebb hódolatává lett volna. Az Oczéánust, melly Országát partjait mossa 's őtet abban, hogy ármádáját messzebb vihesse, meggátolta, gyakran átkozta. Attila, 's Hunnus, 's azután Maczedoniai Sándor, 's Napoleon voltak 's bálványai. IV-dik Henriket jó embernek, II-dik Fridriket elmés főnek tartotta, de magához képepest az Országias mesterseghen, mind kettőt Puchernek, Kontórnak nevezte. E' mellett azzal is bizelbedt magának, hogy ő 's Legitimusságia való tekintetben 's Legitimus Hatalmasságokkal éppen egy lóban áll. Mikor III-ik Györgyről, az utóbb meghalálozott Nagy Britanniai Királyról szollott, mindenkor ezen kifejezésekkel: mon très cher frère (Kedves Uram Bátyám). A' religió gyakorlatokat külsőképpen pontosan megtartotta, 's nél-

kül, hogy az ő erkölcsi karakteréhez 's templomi külső buzgólkodásnak legkissebb befolyása lett volna. Ezért történt, hogy Christoph gyakran, midőn 's kezeiről még az ő gyilkossága' áldozatjának vére lecsepegett, 's Pappnak reszkető kezeiből, 's ki maga se volt csak egy minutáig is bizonyos élete felől, vette az Uri vacsorát. Ha az éjjeli esendesség' idején valamely azon napon általa meggyilkoltatott embernek képét 's boszszuálló Istenaszonyok, lelkében felelevenítették, mint ha Skorpiók korbácsolták volna, 's mint valami eszeveszett, úgy futott nyugvó nyoszonyájából, 's 's kastélyában találtató szobákat által-meg-által futkosván, álmokból mindeneket fellármázott, hogy az ő szeény lelkéért való esedezés végett velle egygyütt 's templomba menyenek. Gyakran alig hogy az Absolútiót vette, már újabb áldozatoknak vére csepegett kezeiről. Eppen illy egymással ellenkező extremumokból állott Christophnak az ő magános élete is. Ma nyájas házastárs 's gyermekeit szerető atya, holnap 's legkönyörületlenebb tyrannus. Sem az adásban sem az elvevésben nem esmért se' határt se' czélt. Mikor valami idegen Országai ember hozzá ment, közönségesen 's volt hozzá az első kérdése: Hát mit beszélnek nállatok Henrikről, Hayti Királyáról? — 's ha úgy tudott az idegen felelni, hogy Henriknek megtettzett, már ekkor nyert pere volt az idegennek; tudhatta bizonyosan, hogy szép jutalmát fogja venni bizelbedő feleletének: de jaj volt ám annak, 's ki Henriknek valami kedvetlent felelt! Illy módon sokak tele eszénnyel távoztak el Hayti szigetéről. Az előtte volt szerencsétlen Uralkodónak Deszalinesnek özvegye eránt nagyon becsületesen viseltetett Christoph; egygyik palotáját adta oda lakhellyül 's élelmere esz-

tendőként 100,000 Spanyol Piastert fizetett néki. Christophra Hayti szigetén undorodással fognak vissza emlékezni a' jövődő időbéli emberek, midőn ellenben a' Pethion és Boyer emlékezetét 's hamvait, áldani fogják.

Török Birodalom.

A' Konstanczinápolyi legújabb levelek szerint, mellyek onnét a' mult esztendő' vége felé indultak, a' Janinai Ali Pascha ellen folytatott hadakozás' állapotja még ekkor se' volt olyan, hogy a' Porta megelégedhetett volna véle. Minden, a' mit ezen Rebellis Pascháról December 27-dikén Konstanczinápolyban tudtak, annyiból állott, hogy ő az Ostromlók' tüzének még ekkor is szerencsésen megfelelt, 's valamelly szerencsés gondolat által arra a' határozásra vetemedett, hogy a' várról egy idegen hatalmasságnak zászlóját függesztesse ki.

Valami még ennél is újabb tudósítások pedig, mellyek Korfuból érkeztek, azt erősítik, hogy a' Janinai erősegeknek ostromoltatása egészen félbe szakasztatott volna, 's az ostromló sereg' fő hadi szállása onnét tovább vitetett volna és most Nardában vagy Artában (Janinától délre) volna. — Azt is beszélik, hogy a' Sulioták' nemzete a' Janinai Paschához által állott volna.

S k o t z i a.

A' Londoni Kurir szerint Abeona

nevű hajót, a' melly Déli Skotziának Greenok nevű városából Mudge nevű Kapitánynak vezérlése alatt a' mult Októberben kivezvé, 161 minden idejű kívándorlókkal folytatta útját a' Jé-reménység' foka felé, az a' borzasztó szerencsétlenség érte, hogy Nov. 25 - dikén a' hajó' magazinában tűz támadván, az abban elly hirtelen erőre kapott, hogy lehetetlen volt megoltásán gondolkodni, míg végre egészen elenyészvén, a' 161 utasok közül 112-ten oda veszték 's csak 49-czen menekedhettek ki, kik közt asszonyok 's gyermekek is találtnak. Ezek Lisbonába vitettek, 's onnét végre Greenokba is életben megérkeztek, 12 árvaságra jutott gyermekeket kivéven, kiket a' Lisbonában lévő jó szivű Anglus Faktorság ott a' maga gondviselése alatt megtartott. Olly hirtelen erőt vett a' tűz, hogy csak annyi ideje volt a' hajósnak, hogy három olly kisedet csakjárt becsáthasannak a' tengerbe, a' mellyekre nem fért fel több ember 49-nél: de kétségkívül ezek is a' tenger' predájává lettek volna az éhség miatt, ha a' hajónak elenyészését követett napon reggel egy Portugallus hajó, a' melly Bahiából Lisbona felé evezett, a' tengeren reájok nem találván fel nem vette 's ekképpen meg nem mentette volna őket. — Ezen irtóztató történetet nagyon érzékenyítő színben 's valóságos környűállításai szerint adják elé a' Londoni újabb tudósítások, de a' mellyek már most nem férnek ide.

A' Marhahúsnak fontja, Bécsben, Februáriusra (ezüstben) 8 krajczárra vagy papirosban 20 - ra határozottatott.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.
(Unter Passauer-Hof, Nro. 366.)

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

B é c s.

Ferdinandus Koronaörökös ö Cs. K. Fő Hercegsége és testvér öcse Ferencz Császári Királyi Fő Herceg, a' mult kedden Bécsből Laibach felé vették útjokat.

Laibachból ezeket jelenti az ott kijövő Ujság Jan. 25-dikén: —

„Minthogy itt ezen hónapnak 15-dik napjától fogva szakadatlanul lágy és kedves napok voltak, erre nézve az itt lévő Felső és egyéb Nagy idegen Uraságok ezen kedvező napokat gyakran az idevaló környékeknek megjárására fordították. Kiváltképpen a' Latterman' sétáló útjait Sándor Orosz Császár és Ferdinandus ö Királyi Felsőgek, déltájban többször meglátogatták. Császárnk és Császárnénk ö Felsőgek néhány napoknak előtte a' Kaltebruni viz-esést is megnézték. — Császárnk ö Felsőge folytatja héten által a' több ízben való audientzia-adásokat. Jan. 22-dikén a' Triesti Kereskedők' Deputatusai éltek Császár és Császárné ö Cs. Felsőgeknek azon kegyelmességével, hogy ö Felsőgeknél bemutatassanak. Ma Laibach városa Deputatusait méltóztatott Császár ö Felsőge kegyelmesen fogadni, kik a' Laibachi Polgárok' tartozó hűségét 's alázatosságát, 's azért való tisztelettel tellyes köszönet-tételjelet, hogy a' Congressusnak ott léte a' városnak nagy hasznára szolgál, tették-le az ö Cs. Felsőge lábai' elejébe.

Januáriusnak egész lefolyta itt Alsó Austriában, az első két hetek alatt esős és kedvetlen, az utolsó két hetek alatt pedig, Januariushoz éppen nem illő, száraz, 's olykor olykor olly lágy napokkal

telt-el, hogy gyakran kitavaszdva lenni képzelhetők volna az időt, ha az, eszünkben nem forgott volna, hogy még sok van hátra. Havunk éppen semmi nincs.

Azon határozásokhoz képeest, a' mellyek az 1820-ban Aprilis' 4-dikén kinyitott, 20,800,000 Conv. forintokból álló költsönre nézve azokkal tétettek, a' kik ezen költsönözést felvállolták, 's a' melly határozások akkor közönségessé tétettek, ezen summa 20 esztendő alatt ugyanannyi sorsvonások által fizettetik vissza. Az első sorsvonás ezen esztendő Mártziusának első napján délelőtti 10 órákor az Ország' házában a' Rendek' szalájában meg' véghez, illy módon: —

A' 20,800,000 forintokról szóló ugyanannyi számú Obligatióknak, az 1-től fogva 20,800,000-rig menő számjai felosztatnak 800 Seriesekre, úgy hogy minden Series 260 számot foglaljon magában az' Arithmetikai következés szerént. Ez a' Seriesekre való felosztatás csak a' munkának könnyebbítettése 's rövidítettése végett esik. Ez előre megesvén, azután sorsvonás által határozatnak meg mindenkor a' kivonatandó Seriesek, úgy tudnillik: hogy az első sorsvonáskor a' meglévő 800 Seriesek közül harminczöt vonattatik ki, a' melly 9100 Obligatiót foglal magában. Ekképpen ezen első munka által már mind azok az Obligatiók megpatározattak, mellyek az első Sorsvonásban részesülnek, melyhezképeest már most mind ezeknek számjaik, annak meghatározatása végett, hogy mellyikkel mielőda nyereség legyen össze kötötve a' szerencse kerékbe egyenként beszámllatnak. Azután egy más szerencsekerékbe mind azok a' nyereségszedülék betötet-

tetnek, mellyek a' plánum szerént ezen első sorsvonáshoz határozottatva vagynak, kivévén azon nyereségeket, a' mellyek legkisebbek. Tudva van pedig a' plánumból előre, hogy a' 9100 Obligatiók között 7850 olyan Obligatiók találtnak, a' mellyek a' kivonáskor 120 forintot tesznek, olyanok pedig, a' mellyek nagyobb summákat tesznek 1250 - nen: erre nézve most előre csak ezen 1250 nagyobb nyereségzedulák tételnek - be a' szerencsekerékbe. Ekkor rendre kivonattnak az 1250 Obligatiós számok 's mindenkor a' másik kerékből egy nyereségszám, mind addig, míg a' betett számok mind kijövén, megmutatják, hogy mindenik Obligatiós szám, a' költsön adott pénz mellett mit nyert. De, mint mondanék, e' most még csak az 1250 nagyobb nyereségekkel megy' véghez. Ez a' munka eddig egészen a' vonásnak első napján megy' véghez. —

Azután a' kisebb nyereségeknek kivonása következik. Az ugyan, hogy mellyek legyenek azok az Obligatiós számok, a' mellyek a' kisebb nyereséget fogják kapni, már az eddig való sorsvonási plánumból is kinyilatkozik: hanem hogy a' részesek tellyesen megnyugtatójanak ezen sorsvonási plánumnak jó rendje 's jó módja felől, ezen hátra lévő nyereségeknek kivonattatása is a' következő napokon egyenként és egész rendel megtételik; minden számok egyenként felolvastatnak 's jegyző könyvbe irattatnak. Az egész vonás' resultatuma azután nyomtatásban kiadattatván, a' fizetés, részint Bécsben a' Státus' adósságainak Cassájánál, részint Frankfurtban a' Rotschild 's fiai' Váltóházoknál, a' kivonatott Obligatióknak visszaadattatása mellett, a' jövő Janius' 1 - ső napjától fogvást elkezdődik.

Ujabb Tudósítások.

Frantzia Ország. — A' Király Januárius 20 - dikán a' maga szobájiban tartatta a' XVI - dik Lajos Királyért való gyászos emlékezet - innepet, a' hol, mint ez minden esztendőnként véghez megy', a' Szerencsétlen Király' Testamentuma most is felolvastatott. Hasonló módon tartott ezen szomorú innep a' kastély' templomában is Berry né' ö Hercegeasszonyosságának 's a' szolgálaton lévő Udvarnokoknak jelenlétekben. Az Artéziai Gróf 's a' fija Angouleme Princez 's ennek felesége, St. Denisbe mentek ezen innepek tartására, a' hol a' két Kamaráruk nagy Deputáltói is jelen voltak a' Státus nagy Tisztjeivel egyetemben. Lelékért való Misét az Arlesi Püspök mondott, 's a' sokszor említett Testamentumot a' Marsei Püspök olvasta - fel. — Párisban is ily módon mentek mind ezek a' ezerműiák véghez.

Magyar Ország.

Budán a' Királyi Magyar Penziós Intézet, Mélt. Borsodi és Katymári Latino - vics János Urnak, Sz. István Magyar Kir. jeles Rendje Vitézének, 's a' K. Helytartó Tanács Cancelláriája Directorának előlétele alatt, a' folyó hónap 14 - dikén tartván félesztendei gyűlését, a' szép előmenetelnek ezen jeles következőit látta, mellyek a' köz ismételre minden tekintetben méltók, úgymint: az Intézetnek felvett Tagjai 593 személyből állanak, az Intézetnek Tőkepenze az említett napig számlálva tézsen 284,355 Forintot. Az Intézetnek Jundusából 100 személyek szednek Penziót, úgymint: 5 szol átlára alkalmatlanná lett Férfiak; 83 Özevegék, és 12 Árvák, kiknek az Intézetben lévő időhöz képest, 100, 150, 200, 300, és 400 esztendei fizetések jár.